

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/219/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117240168
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117240168.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, IČO: 00 178 454, Rastislavova 3, 821 08 Bratislava, zastúpenému LEGAL CARTEL s.r.o., 811 03 Bratislava, Ľubinská 18, IČO: 36 677 175, proti žalovanému IN TV, s.r.o., IČO: 36 282 413, Stará Vajnorská 11, 831 04 Bratislava, zastúpenému Mgr. Karol Haľapka -advokát, IČO: 31 794 807 so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Drieňová 34, 821 02, adresa na doručovanie P.O.Box 17, 840 00, Bratislava 4, o zaplatenie 1.076,10 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 19Ca/1/2018-68 zo dňa 27.02.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.076,10 Eur s 8% úrokom z omeškania ročne zo sumy 144,- Eur od 18.03.2016 do zaplatenia, zo sumy 155,35 Eur od 16.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 155,35 Eur od 16.07.2016 do zaplatenia, zo sumy 155,35 Eur od 16.10.2016 do zaplatenia, zo sumy 155,35 Eur od 31.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 155,35 Eur od 16.04.2017 do zaplatenia a zo sumy 155,35 Eur od 16.07.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania od žalovaného (druhý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z §69 ods. 6 Autorského zákona; konštatoval, že žalobca je právnická osoba - občianske združenie autorov a vydavateľov hudobných diel (SOZA), ktorou si nositelia majetkových práv spravujú prostredníctvom volených orgánov spoločné záujmy nositeľov práv k hudobným dielam a v súlade s oprávnením Ministerstva kultúry SR spravuje na území Slovenska majetkové autorské práva k hudbe z celého sveta a vykonáva kolektívnu správu práv podľa Autorského zákona. Strany sporu dňa 13.12.2010 uzatvorili hromadnú licenčnú zmluvu, ktorou žalobca poskytol právnenému predchodcovi žalovaného TV Karpaty, s.r.o. licenciu/súhlas na sprístupňovanie uverejnených hudobných diel s textom alebo bez textu, ktorých autorské práva sú na území SR chránené, a autori ktorých výslovne nevylúčili kolektívnu správu práv na základe §84 Autorského zákona. V článku II. sa nadobúdateľ zaviazal za použitie hudobných diel, dohodnutých touto zmluvou, zaplatiť autorskú odmenu na základe faktúry podľa platného sadzovníka žalobcu v lehote splatnosti vystavenej faktúry.

Žalobca vystavil žalovanému faktúry č. 2162100230, č. 2162100275, č. 2162100544, č. 2162100729, č. 2162100956, č. 2172100205, č. 2172100434, ktoré žalovaný neuhradil ani po výzve na dobrovoľné plnenie dlhu - pokuse o zmier, ktorý mu žalobca zaslal dňa 03.10.2017.

Okresný súd považoval za nespornú aktívnu aj pasívnu vecnú legitimáciu strán, výšku uplatnenej sumy aj splatnosť jednotlivých faktúr; sporné je len, či má žalobca nárok na odmenu po termíne 30.04.2016, pretože žalovaný namietal, že licenciu po tomto termíne nevyužíval (využíval len od 13.04.2016 do 30.04.2016). Uzavrel, že žalobca má právo na zaplatenie odmeny napriek nevyužívaniu licencie po tomto termíne, pretože bolo vecou žalovaného, aby v prípade ukončenia vysielania hromadnú licenčnú

zmluvu vypovedal alebo ďalšie nepoužívanie hudobných diel žalobcovi oznámil a rokoval s ním o odpustení alebo modifikácii náhrady (odmeny). Keďže tak žalovaný neurobil, okresný súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi nielen sumu, predstavujúcu súčet jednotlivých faktúr, ale aj príslušný úrok z omeškania až do zaplatenia v zmysle §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a §3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa §255 a §262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Rozsudok považoval za nesprávny z dôvodov §365 ods.1 písm. b/ C.s.p., lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, z dôvodov §365 ods.1 písm. f/ C.s.p., pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa §362 ods.1 písm. h/ C.s.p., lebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod v zmysle §365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. je naplnený porušením ustanovení §167 ods. 3, 4 a §354 C.s.p.. Okresný súd nedoručil žalovanému vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18.10.2017 sp.zn. 1Up/369/2017 na vyjadrenie, pričom iné vhodné opatrenia súd prvej inštancie neurobil. Žalovaný má za to, že skutočnosť, že podal proti platobnému rozkazu odpor, svedčí nepochybne o tom, že nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neuznal. Preto mal okresný súd s poukazom na ustanovenie §167 ods. 3, 4 v spojení s ustanovením §354 C.s.p. doručiť vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu, ktoré v odôvodnení rozsudku okresný súd označuje ako „reakcia na tvrdenie v odpore“ žalovanému do vlastných rúk a umožniť mu tzv. repliku, t.j. vyjadrenie na vyjadrenie. Súd prvej inštancie tak svojím postupom odňal žalovanému možnosť uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie jeho tvrdení, čím spôsobil značnú nerovnováhu sporových strán v uplatňovaní ich procesných práv. V dôsledku nesprávneho procesného postupu okresného súdu žalobca mal možnosť uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; toto právo však okresný súd svojím postupom žalovanému odňal. Odvolací dôvod uvedený v §365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. je daný aj tým, že súd nepostupoval v súlade so zákonnou procesnou úpravou vo vzťahu k možnosti rozhodnutia vo veci bez nariadenia pojednávania v zmysle §177 ods. 2 C.s.p. (súd nesprávne v odôvodnení uvádza ustanovenie §187 ods. 2 C.s.p.), pretože skutkové tvrdenia strán boli sporné, čo jednoznačne vyplýva z odporu žalovaného proti platobnému rozkazu.

Žalovaný poprel, že by mu žalobca zaslal dňa 03.10.2017 výzvu na dobrovoľné plnenie dlhu - pokus o zmier. Žalobca doručenie výzvy na dobrovoľné splnenie dlhu žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom nepreukázal. Ak by žalovaný obdržal predmetnú výzvu na plnenie, začal by so žalobcom mimosúdne jednať o uzavretí celej právnej veci dohodou, resp. mimosúdny zmierom, kedy by jednoznačne vzhľadom na to, že aj súd prvej inštancie dospel k zisteniu o nevyužívaní licencií, požadoval od žalobcu modifikáciu výšky uplatňovaného nároku. Odvolací dôvod v zmysle §365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. je preto daný.

Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že okresný súd použil na skutkový stav nesprávnu právnu normu alebo správnu právnu normu nesprávne interpretoval. Okresný súd žiadnym spôsobom neuviedol v odôvodnení napádaného rozsudku, z čoho vyplýva skutočnosť, že bolo vecou žalovaného, aby v prípade ukončenia vysielania hromadnú licenčnú zmluvu vypovedal alebo fakt ďalšieho nepoužívania hudobných diel žalobcovi oznámil. Ani zákonný predpis ani hromadná licenčná zmluva takúto povinnosť žalovanému neustanovuje. Hromadná licenčná zmluva ustanovuje len možnosť jej vypovedania, nie povinnosť. Tiež nie je zrejmé, prečo žalobca nevyzval žalovaného na plnenie už skôr, keď podľa uplatneného nároku má byť v omeškani už od 18.03.2016 s úhradou celkom siedmich faktúr. Konanie žalobcu sa javí ako snaha o cielené navyšovanie dlžnej sumy. Pokiaľ žalobca evidoval viaceré po sebe nasledujúce neuhradené faktúry v deň splatnosti zo strany žalovaného, mal podľa hromadnej licenčnej zmluvy možnosť vykonať u žalovaného kontrolnú činnosť, kedy by zistil, že žalovaný licenciu už reálne nevyužíva. Odvolací dôvod v zmysle §365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. je daný.

Žalovaný navrhol uzavretie zmiere so žalobcom, kedy mu zaplatí faktúru č. 2162100230 vo výške 144,- Eur spolu s úrokom z omeškania a faktúru č. 2162100275 na sumu 155,35 Eur spolu s úrokom z omeškania a žiaden z účastníkov si nebude uplatňovať nárok na náhradu trov konania.

Ak žalobca nesúhlasí s návrhom zmiere žalovaného, žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že výzvou na dobrovoľné plnenie dlhu - pokus o zmier vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania v lehote troch dní odo dňa doručenia výzvy. Podľa informácií zo zákazníckeho servisu Slovenskej pošty a.s. bola zásielka s podacím číslom RE 376873134 SK vydaná adresátovi na pošte dňa 11.10.2017. Tvrdenie žalovaného, že mu žiadna výzva nebola doručená, neobstojí. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného, že zákonný predpis ani hromadná licenčná zmluva neustanovujú pre prípad ukončenia vysielania povinnosť licenčnú zmluvu vypovedať alebo fakt ďalšieho nepoužívania hudobných diel žalobcovi oznámiť. Poukázal na §165 ods. 6 a §166 ods.1, 2, 4 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona.

Stotožnil sa so záverom okresného súdu, že v prípade, ak žalovaný v júni 2016 ukončil vysielaciu činnosť a teda reálne nepoužíval hudobné diela ich verejným predvádzaním, bolo na ňom, aby hromadnú licenčnú zmluvu vypovedal alebo fakt ďalšieho nepoužívania hudobných diel žalobcovi oznámil. Podľa §69 ods. 6 autorského zákona používateľ nemá nárok na vrátenie dohodnutej odmeny alebo jej časti, ak licenciu nevyužije vôbec alebo túto nevyužije sčasti, avšak v prípade, že by žalovaný bol žalobcovi túto informáciu oznámil, žalobca pripustil, že by bol ochotný rokovať s ním o prípadnom odpustení náhrady alebo jej modifikácii.

Namietol tvrdenie žalovaného, že žalobca mal pristúpiť k vykonaniu kontrolnej činnosti, kedy by zistil, že licencia reálne nie je žalovaným využívaná. Žalobca neskúma, či a v akom rozsahu bola uvedená udelená licencia využitá a takáto povinnosť mu nevyplýva ani z príslušných ustanovení autorského zákona. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že mal vyzvať žalovaného na plnenie už skôr, keď mal vedomosť o tom, že je v omeškaní už od 18.03.2016 s úhradou celkom 7 faktúr, ktoré konanie hodnotil žalovaný ako snahu žalobcu o cielené navýšenie dlžnej sumy. Žalobca poukázal na upomienky, ktoré pripojil k vyjadreniu k odvolaniu, zasielané žalovanému v období od 23.03.2016 do 10.08.2017.

Žalobca nesúhlasil s návrhom žalovaného na uzavretie zmiernosti z dôvodu, že žalovaný opakovane vyzýval žalovaného na plnenie, pričom žalovaný na dobrovoľné splnenie dlhu žiadnym spôsobom nereagoval, dokonca namietal, že mu výzvy na dobrovoľné plnenie neboli doručené.

Uplatnil si trovy konania za vyjadrenie k odvolaniu.

4. Žalovaný v replike poukázal na to, že žalobca nepredložil výstup zo zákazníckeho servisu Slovenskej pošty, a.s., a teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenej skutočnosti, že výzva na dobrovoľné plnenie zo dňa 03.10.2017 žalovanému bola doručená dňa 11.10.2017. To, že žalobca uvádza určitú poštovú zásielku na podacom hárku s jej konkrétnym číslom ešte nie je preukázaním toho, že identifikovaná údajná výzva na dobrovoľné splnenie údajného dlhu bola žalovaným skutočne prevzatá. V priložených upomienkach, ktoré boli údajne zasielané žalovanému, ktoré boli prílohou k vyjadreniu žalobcu, sa žiadna upomienka žalobcu zo dňa 03.10.2017 nenachádza. Žalovaný to považuje za ďalší nespochybniteľný dôkaz špekulatívneho postupu žalobcu v spore. Pokiaľ by upomienka zo dňa 03.10.2017 skutočne existovala, neexistuje dôvod, prečo by ju žalobca súdu nepredložil a následne ju súd nedoručil spolu s ostatnými prílohami vyjadrenia žalobcu žalovanému na vyjadrenie.

Žiadal, aby žalobca predložil výstup zo zákazníckeho servisu Slovenskej pošty a.s. na ktorý sa odvoláva a ktorým bude dostatočne preukázané, že údajná výzva zo dňa 03.10.2017 bola vydaná do rúk osoby, ktorá bola oprávnená za žalovaného prijímať poštové zásielky.

Argumentácia žalobcu o povinnosti licenčnú zmluvu vypovedať alebo oznámiť fakt ďalšieho nepoužívania hudobných diel s odkazom na §165 ods. 6, §166 ods. 1, 2, 4 autorského zákona a citácia čl. IV Záverečné ustanovenia, bod 4 a bod 5 hromadnej licenčnej zmluvy neznamená, že žalovaný má povinnosť ako subjekt súkromného práva vypovedať hromadnú licenčnú zmluvu alebo oznamovať fakt ďalšieho nepoužívania hudobných diel žalobcovi.

Poukázal na potrebu použitia ustanovení zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom („Starý autorský zákon“) vzhľadom na §190 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon („Nový autorský zákon“). Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy, vzniknuté pred 01.01.2016, pričom vznik týchto vzťahov, vrátane nárokov z nich vyplývajúcich, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z nich vyplývajúcich, sa posudzujú podľa predpisu, účinného do 31.12.2015. Z uvedeného vyplýva, že právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným sa majú spravovať podľa zákona č. 618/2003 Z.z.. Poukázal na ustanovenia §81 ods. 1 písm. h/ a §81 ods. 4 Starého autorského zákona, ktoré svojím prístupom žalobca porušil.

Žalovaný poprel, že by mu niekedy boli doručené upomienky a pokusy o zmier, ktoré žalobca predložil súdu v odvolacom konaní s tým, že na žiadnu z týchto písomností žalovaný žiadnym spôsobom nikdy nereagoval. Ak by bol žalovaný skutočne toľkokrát upomienkovaný a vyzývaný na zmierovacie konanie žalobcom, ako to tento tvrdí, žalovaný nepozná dôvod, prečo by na tieto písomnosti v priebehu siedmich

kalendárnych mesiacov ani raz nijako nereagoval. Žalobca tiež v súdnom konaní žiadnym spôsobom doposiaľ nepreukázal doručenie faktúr žalovanému.

O špekulatívnom a protiprávnom postupe žalobcu, ktorým sa umelo snaží navyšovať svoju pohľadávku bez právneho dôvodu svedčí aj skutočnosť, že vo vzťahu k údajne vystavenej faktúre č. 2182100300 na sumu 155,35 Eur bola žalovanému doručená dňa 25.04.2018 upomienka na úhradu nesplateného záväzku zo dňa 23.04.2018, na ktorú žalovaný stanoviskom zo dňa 26.04.2018 reagoval a poukázal na to, že žalobca už od podania odporu proti platobnému rozkazu vedel o nepoužívaní licencie žalovaným a napriek tomu aj po tomto období evidentne žalovanému vystavoval faktúry. Na pokus o zmier zo dňa 17.05.2018, doručený žalovanému dňa 28.05.2018, žalovaný opätovne promptne reagoval stanoviskom zo dňa 31.05.2018.

Pokiaľ sa žalobca v súdnom konaní odvolával na ustanovenia licenčnej zmluvy, v ktorých má žalovaný povinnosť úhrady odmeny bez ohľadu na to, či licencie reálne využíval alebo nie, toto zmluvné ustanovenie považuje žalovaný za neprímerané. Žalobca zneužíva právo, čo je neprípustné a odporuje dobrým mravom a zákonu. Duchom autorského zákona je, aby boli uspokojovaní autori a nie aby sa servisná organizácia neoprávnenne obohacovala na ich úkor. Z uvedených platieb, ktoré žiadala, sa chce len obohatiť a nie vysporiadať autorov.

Vzhľadom na to, že žalobca odmietol možnosť zmierlivého riešenia, nesúhlasil žalovaný so žalobou v plnom rozsahu a navrhol ju zamietnuť.

5. Žalobca právo vyjadriť sa v duplike už nevyužil.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p., rozsudok súdu prvej inštancie podľa §389 ods. 1 písm. b/,c/ C.s.p. zrušil a podľa §391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelne doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

Písm. c/ odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Odvolanie žalovaného je dôvodné v každom bode.

Preskúmaním obsahu spisu krajský súd zistil, že súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Okrem toho, okresný súd nesprávne právne posúdil vec tým, že neaplikoval správnu právnu normu.

9. V zmysle platnej právnej úpravy zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia krajským súdom je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie, použiteľný pre civilné konanie, je obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti ESLP. Patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci. V rámci posledne spomínaného práva je možné zdôrazniť princíp rovnosti strán, princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. (§365 C.s.p.). Ochrana princípov spravodlivého procesu na zákonnej úrovni prislúcha všeobecným súdom. Porušenie práva na spravodlivý proces sa môže prejsť v ktoromkoľvek štádiu konania na súde prvej inštancie. Nie každé porušenie musí viesť k zrušeniu odvolaním napadnutého rozhodnutia. Úlohou odvolacieho súdu

je posúdiť závažnosť každého porušenia, pritom môže dospieť k riešeniu, že niektoré menej závažné pochybenie môže napraviť svojím postupom.

10. Žalovaný tvrdí, že okresný súd mu nedoručil vyjadrenie žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu na vyjadrenie, čím mal žalovanému odňať možnosť uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe pokynu súdneho úradníka (č.l. 62) bolo dňa 17.01.2018 do elektronickej schránky žalovaného doručované do vlastných rúk s fikciou doručenia vyjadrenie k odporu (č.l. 64 spisu). Okresný súd svojím procesným postupom neodňal žalovanému možnosť uskutočňovať jemu patriace procesné práva.

11. Žalovaný v odvolaní poprel, že by mu žalobca zaslal dňa 03.10.2017 výzvu na dobrovoľné plnenie dlhu - pokus o zmier; túto skutočnosť žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom nepreukázal; nebolo preukázané ani doručenie faktúr a ďalších výziev žalovanému žalobcom. Odvolacia námietka je dôvodná: hoci tieto tvrdenia žalobca vyvracal vo vyjadrení k odvolaniu a predkladal aj doklady (až v odvolacom konaní), v konaní pred súdom prvej inštancie tieto svoje tvrdenia nepreukázal. Konštatovanie okresného súdu o nespornosti výšky uplatnenej sumy aj splatnosti jednotlivých faktúr a v nadväznosti na to určenie počiatku omeškania žalovaného je teda predčasné. V prejednávanej veci nemožno konštatovať, že bol nepochybne zistený skutkový stav, ktorý by viedol k takému rozhodnutiu, k akému dospel okresný súd.

12. Platná procesná úprava medzi odvolacie dôvody zaraďuje aj námietky, týkajúce sa väd v skutkových zisteniach prvoinštančného súdu (§389 ods.1 písm. c/ C.s.p.). Tie sa môžu prejaviť buď v nevykonaní navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, prípadne v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení. Súd prvej inštancie pochybil nielen v tom, že nevykonával navrhované dôkazy, ale jeho rozhodnutie o nevykonaní dôkazov bolo dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia, ktoré spočíva v tom, že súd prvej inštancie neaplikoval správnu normu, aplikoval nesprávnu normu (alebo nesprávne interpretoval správne zvolenú normu).

13. Vzhľadom na uvedené je aj ďalšia odvolacia námietka žalovaného dôvodná: okresný súd použil na skutkový stav nesprávnu právnu normu. Odkazoval síce len na Autorský zákon, ale z jeho citácie je zrejmé, že svoje rozhodnutie opieral o ustanovenia zákona č. 185/2015 Z.z.. Licenčná zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 618/2003 Z.z.. V zmysle §190 ods.1 z.č. 185/2015 Z.z. sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy, vzniknuté pred 01.01.2016, pričom vznik týchto vzťahov, vrátane nárokov z nich vyplývajúcich, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z nich vyplývajúcich, sa posudzujú podľa predpisu, účinného do 31.12.2015. Právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným sa nepochybne spravujú podľa zákona č. 618/2003 Z.z..

14. Aj odvolacia námietka, že okresný súd žiadnym spôsobom neuviedol v odôvodnení napádaného rozsudku, z čoho vyplýva skutočnosť, že bolo vecou žalovaného, aby v prípade ukončenia vysielania hromadnú licenčnú zmluvu vypovedal alebo fakt ďalšieho nepoužívania hudobných diel žalobcovi oznámil, je dôvodná. Takúto povinnosť žalovanému neustanovuje ani zákonný predpis ani hromadná licenčná zmluva a okresný súd svoj myšlienkový postup bližšie neodôvodnil.

15. V prejednávanej veci okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a okresný súd nesprávne právne posúdil vec tým, že neaplikoval správnu právnu normu. Krajskému súdu preto neostávalo iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to aj v súvisiacom výroku o trovách konania.

16. Okresný súd po vrátení veci bude vychádzať zo správnej právnej úpravy, vykoná dokazovanie podľa návrhov strán a opätovne vo veci rozhodne. Vo svojom konečnom rozhodnutí rozhodne o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania.

17. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 3 veta druhá C.s.p.). Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).